

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af:

a) *Forslag til Lov om Foranstaltninger i Anledning af Svangerskab,*

b) *Forslag til Lov om Ophævelse af § 242 i Borgerlig Straffelov af 15. April 1930*
og

c) *Forslag til Lov om Ændring i § 235 i Borgerlig Straffelov af 15. April 1930.*

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1186). Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1137).

Uden for Betænkningen var der stillet Ændringsforslag af *Hans Hansen (Rørby)* (se Tillæg B. Sp. 2565) og af *Aksel Larsen og Alfred Jensen* (se Tillæg B. Sp. 2567).

Lovforslagenes Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagenes Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Nina Andersen): Da Forslag til Lov om Foranstaltninger i Anledning af Svangerskab m. v. i November Maaned var til første Behandling i dette høje Ting, kom det ganske tydeligt til Udtryk, at der af de Partier, som repræsenteres i Udvalg, blev indtaget 2 forskellige Standpunkter. Mit Parti og Det radikale Parti gik ind for Lovforslaget i den foreliggende Form, omend det blev forudset, at visse mindre Ændringer kunde blive paa krævet. De to store Oppositionspartier, Venstrepartiet og Det konservative Folkeparti, ønskede en ændret Affattelse af § 1, Stk. 1, den medicinske Indikation, og de tog begge Afstand fra de foreslaede Seksualklinikker. Man kunde fra de paagældende Partiers Side godt tænke sig Mødrehjælpsklinikker, men man vilde absolut ikke gaa med til, at der gennem saadanne Klinikker, oprettet paa det offentlige Foranstaltning, blev givet Befolkningen Adgang til at forskafe sig rigtig og forsvarlig Vejledning i Seksualhygiejne.

Det er ikke lykkedes ved Arbejdet i Udvalget at bringe de divergerende Meninger i Overensstemmelse med hinanden, og det Resultat af Udvalgsarbejdet, som kommer til Udtryk i den foreliggende Betænkning og de deri indeholdte Ændringsforslag, er ikke overraskende, de er paa direkte Linie med de Standpunkter, som

blev indtaget ved første Behandling. Der foreligger, dels fra Justitsministeren, dels fra et Flertal bestaaende af Regeringspartiernes Udvalgsmedlemmer, i alt 6 Ændringsforslag til det forelagte Lovforslag. De foreslaede Ændringer rører ikke ved det principielle i Lovforslaget, men kan dog ikke karakteriseres som uvæsentlige, om et enkelt af dem vil jeg endog bruge Ordet betydningsfuld. Fra to Mindretal, bestaaende af henholdsvis Partiet Venstres og Det konservative Folkepartis Udvalgsmedlemmer, foreligger Forslag til en ny Affattelse af Lovforslaget. Opbygningen af disse to Forslag er forskellig, men deres Indhold er i alt væsentligt det samme. Jeg vil først kort motivere Flertallets Ændringsforslag, og jeg skal saa senere gøre Rede for, hvorfor Flertallet ikke har kunnet tilslutte sig nogen af de Affattelser, som er foreslaet af Mindretallet.

Det vil erindres, at Justitsministeren ved første Behandling her gav Udtryk for, at han under Hensyn til den Diskussion, som Ordene „andre Forhold“ havde fremkaldt, dels her i Salen og dels uden for denne, var villig til at stryge disse Ord, hvis ogsaa Ordet „Sygdom“ udgik, idet det paagældende Punkts Indhold da vilde forblive det samme, som det var i den første Affattelse. Der er stillet et Ændringsforslag af Justitsministeren i Overensstemmelse hermed, nemlig Ændringsforslag Nr. 1 til § 1, Stk. 1, Punkt 1. Ved den ændrede Affattelse udgaar Ordene „en i Sygdom eller andre Forhold begrundet“, og i Stedet for indføres „alvorlig“. Det er min Opfattelse, at ogsaa ved denne ændrede Affattelse med Hensyn til denne Indikation vil i alle de Tilfælde, hvor Kvindens Liv eller Helbred er i alvorlig Fare, Svangerskabsafbrydelse kunne finde Sted, uanset om det er Sygdom eller andre Forhold, der er Aarsag til Faren.

Til § 1, Stk. 2, er der ligeledes af Justitsministeren stillet Forslag om, at der i visse af de Tilfælde, som falder ind under den saakaldte etiske Indikation, skal være sket Anmeldelse til Politiet om den Forbrydelse, som skulde kunne begrunde, at Svangerskabsafbrydelse kan finde Sted, og denne Anmeldelse maa ikke af Politiet være afvist som urigtig. De Tilfælde, der falder ind under denne Anmeldelsespligt, er Voldtægt, Misbrug af bevidtløse Kvinder, Samleje ved Trusel om Vold eller Tilsnigelse ved Benyttelse af Vildfarelse hos Kvinderne.

Naar der stilles et saadant Krav om, at Politianmeldelse skal have fundet Sted,